

investeringer, flyvevåbnet), 20.79 (materielinvesteringer, hjemmeværnet), 20.84 (nationalt finansierede bygge- og anlægsarbejder, herunder nationalt finansierede NATO-anlægsarbejder), 20.85 (nationalt finansierede bygge- og anlægsarbejder), 20.86 (nationalt finansierede NATO-anlægsarbejder) og 20.87 (internationale anlægsprogrammer m. v.) betragtedes som vedtaget med samme stemmetal som § 22, hovedafsnit 1.

§ 22 i øvrigt, § 23, §§ 25-27 og § 30 vedtages uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtages uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om teatervirksomhed.

(Lovforslag nr. 186. Fremsat 21/3 75. Første behandling 6/5 75. Betænkning 30/5 75).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Wilhelm (VS):

Der var under udvalgsbehandlingen af dette forslag et par småting, som jeg gerne havde set indsat i betænkningen. Jeg forstod, at udvalget bredt bakkede dem op i og for sig, men man ønskede alligevel ikke, at de blev nævnt i betænkningen, idet man henviste til, at man kunne søge ministerens bekræftelse på disse fortolkninger eller denne opfattelse her i salen ved anden behandling.

Det er ikke, fordi jeg synes, det er nogen

fremragende fremgangsmåde, men det skal ikke komme an på os, når udvalgets flertal nu har ønsket det på den måde.

Det kan gøres ganske kort. Det drejer sig kun om at få kulturministerens tilsagn om, at man ved denne københavnske landsdels-scene vil tilstræbe en lønpolitik, der i princippet svarer til den, man har på de andre landsdels-scener. Det var det ene problem.

Det andet problem er blot at få kulturministerens bekræftelse på, at denne fælles styrelse, man opretter for den københavnske landsdels-scene, ikke skal have indflydelse på det enkelte implicerede teaters repertoirevalg.

Lembourn (KF):

Det konservative folkeparti kan tilslutte sig forslaget. Det afgørende i det er jo, at vi nu skaber et sikkerhedsnet for de 9 teatre, det drejer sig om. Jeg ville imidlertid gerne sige noget i forbindelse med en del af betænkningen. Når jeg afstod fra at få en mindretalsudtalelse ind, var det for til gengæld at tage ordet her og ikke forsinke arbejdet i udvalget.

Det drejer sig om det afsnit, hvor der er en opfordring til ministeren om at forsøge i nær fremtid at skabe en rejsende landsdels-scene på grundlag af Det danske Teater. Det er jeg ikke uenig i, men jeg har den opfattelse, at en kommende rejsende landsdels-scene, som er et rigtigt og et godt princip, ikke alene skal bygges på Det danske Teater, men også på den jyske opera, og så vidt muligt også skal indeholde en ballet.

Det, der må være ideen med en rejsende landsdels-scene, må være, at man prøver at skabe et teater, der er trefløjet kunstnerisk, som i niveau kan konkurrere med det kgl. teater, og som kan rejse rundt og som rejsende scene tilbyde hele landet det samme, som det kgl. teater tilbyder. Når man har et kongeligt teater, som er så vigtig en institution for hele den standard, dramaet, balletten og operaen har, men som altså er den eneste institution, er det væsentligt, at der også er mulighed for at skabe konkurrence til en sådan institution. Der er jo også to musikconservatorier osv. Netop inden for det kunstneriske område er det uhyre vigtigt, at der er et andet sted at gå hen, som har den samme kunstneriske målsætning som det kgl. teater. Jeg ved godt, at det er

[Lembourn.]

fremtidsplaner, men jeg synes, det skal siges, når det nu står i betænkningen, at udvalget kun opfordrer ministeren til at bygge en rejssende landsdelsscene op på Det danske Teater alene. Det er jeg altså ikke enig i. Jeg mener, at i det arbejde, ministeren nu skal gøre, skal han forsøge på at skabe den rejssende scene med en trefløjlet kunstnerisk opbygning og først og fremmest også tænke på at tage den jyske opera med ind sammen med Det danske Teater.

Kristine Heltberg (SF):

Der er ingen tvivl om, at det lovforslag, som vi har her foran os, er beregnet som en slags redningsaktion for teaterlivet i hovedstadsområdet. Det kan jo være meget godt, men det, der forekommer mig at være meget væsentligt, er det, som ministeren har lagt navn til med hensyn til karakteren af en åben landsdelsscene omkring den organisation, han er ved at opbygge. Det forekommer mig at være meget væsentligt, at vi ikke fastlægger en støtte til noget, der én gang for alle er erklæret som glimrende og godt, at vi står åbne over for de nye initiativer, der stadig dukker op og åbenbart yngler med en stor frodighed og vinder stor tilslutning i øjeblikket. Det er sådan, jeg fortolker de bemærkninger, der står på side 2 i betænkningen.

Et andet punkt, som forekommer mig meget væsentligt, og som gør, at jeg går ind i dette lovforslag, er, at man har indtrykket af, at man har fået et løfte om, at børneteatrene ikke vil blive glemt, at man både fra ministerens og fra kommunernes side er fuldt ud opmærksom på, at børneteateret er begyndelsen til teaterinteressen for mennesker i dette land, og at børneteatrene i meget høj grad har haft deres fortjeneste, når der i øjeblikket synes at være en så vågen interesse for teatrene, som der ikke har været i lange tider.

Et andet spørgsmål er, at jeg har tilladt mig i udvalget — og jeg vil også gøre det her — at rejse en vis tvivl omkring organisationen Arte både ud fra administrative betragtninger og ud fra betragtninger, der er knyttet til selve repertoiret. Jeg vil håbe, at de retningslinjer, som Arte har været drevet efter, ikke skal være retningsgivende for landsdelsscenes virksomhed.

Birte Weiss (S):

Jeg synes, det er vigtigt, at vi her ved andenbehandlingen understreger, at den justering af teaterloven, som vi beskæftiger os med nu, ikke løser teatrenes lidt mere generelle problemer. Jeg tror, det er vigtigt, at vi ligesom ser i øjnene, at det er en art kriselovgivning, som helt nøje er beregnet på, at man skal give de københavnske teatre en overlevelseschance som fuldtidsteatre.

Ligesom fru Kristine Heltberg var inde på, er der 3 synspunkter fra udvalgsarbejdet, som jeg gerne vil trække frem, fordi de ligesom peger hen imod den lidt mere generelle ændring af teaterloven, som vi vel alle sammen er enige om bør komme.

For det første at Det danske Teater, som hr. Lembourn var inde på, der jo først og fremmest beskæftiger sig med turnerende virksomhed, snarest får status som landsdelsscene. Om det kan organiseres ved en sammenstilling med den jyske opera, som hr. Lembourn var inde på, synes jeg nok det er en lille smule for tidligt at tage stilling til nu. Men det er væsentligt i den debat, der skal foregå før en mere generel ændring af teaterloven, at den slags ideer bliver kastet på bordet.

For det andet er det også vigtigt at understrege, at børneteatrene, som vel nok har landets mest medlevende og mest engagerede publikum, får en bedre sikring af deres økonomiske grundlag. Det er ikke noget, vi har med i denne lille justering af teaterloven, men det er vigtigt, at man — hvad vi også gør i den betænkning, vi har afgivet — ligesom understreger vores samtale med Børneteatersammenslutningen om dette spørgsmål.

For det tredje vil jeg ligesom fru Kristine Heltberg også gerne stærkt understrege, at vi under udvalgsbehandlingen gentagne gange, og som det fremgår af betænkningen, har været inde på, at den storkøbenhavnske landsdelsscene ikke skal virke som et lukket system, men at der løbende skal foretages drøftelser om en eventuel inddragelse af nye teaterinitiativer, andre teaterinitiativer. Man må i det hele taget ikke betragte dette som en institution, der er lavet én gang for alle, og som der derfor ikke kan ændres ved.

Ministeren for kulturelle anliggender (*Niels Mathiasen*):

Må jeg begynde med at takke for det positive arbejde, der har fundet sted i folketingets kulturudvalg. Derefter skal jeg ganske kort svare på de forskellige spørgsmål, der har været stillet.

Jeg vil gerne, som jeg gjorde i udvalget, give tilsagn om, at det, vi må stræbe imod, er at skabe en ensartet lønpolitik og faste normer for, hvordan de forskellige teatre skal drives både i København og i provinsen, gående ud fra landsdelsscenernes forhold.

Dernæst vil jeg gerne sige, at det er ganske klart — det tror jeg også er fremgået af diskussionerne i udvalget — at ansvaret for selve repertoirevalget alene ligger hos den kunstneriske ledelse på det enkelte teater.

Jeg skal også give udtryk for glæde over, at man har en fornemmelse nu af, at Det Danske Teater skal have landsdelsscenestatus; det må komme i den endelige revision af teaterloven. Jeg tror, det er vældig vigtigt for at kunne give et udbud også uden for de større byer i provinsen og uden for København, at Det Danske Teater får en bedre status.

Man kan diskutere det, som hr. Lembourn var inde på, om det skulle være trefløjet ligesom det kgl. teater; jeg skal ikke begive mig ind i, hvordan det skal være konkret. Jeg hører til dem, der varmt har kæmpet for den jyske opera, og som synes, at de på trods af fantastisk vanskelige forhold, som de har haft de seneste år, er kommet igennem og har bevist deres berettigelse til at blive. Jeg tror, at Det danske Teater kan arbejde sammen med den jyske opera. Jeg tror, Det danske Teater skal arbejde sammen med det kgl. Teater på alle områder. Vi kommer ikke uden om, at der på ballettens og operas område ikke er den samme talentmasse, som der findes på andre områder. Det er specielle egenskaber, men det betyder netop, at den samlede talentmasse, vi har her i landet, skal arbejde for hele landet og ikke alene på Krinsen på Kgs. Nytorv. Det må være selve målsætningen i det, vi arbejder med.

Med hensyn til børneteatrene ved vi jo alle sammen, at ved den sidste behandling af teaterloven kom børneteatrene i en vanskeligere situation, end jeg tror de fleste af os egentlig havde ønsket. Jeg har haft møde

med Kommunernes Landsforening og med Amtrådsforeningen for at tage hele spørgsmålet om børneteatrene op, og jeg kan sige her, at der er en anden og en meget positiv indstilling til at finde en fælles løsning stat, amt og kommune imellem, sådan at der bliver generelle retningslinjer også for børneteatrene, og sådan at dette meget vigtige område inden for teaterlivet får sin naturlige placering.

Fru Kristine Heltberg talte lidt om organisationen Arte og mente, at der kunne ændres forskellige ting. Det kan der formentlig også. Jeg tror, at Arte er en organisation, der er under udvikling — som er kommet ind i en eksplosiv udvikling oven i købet — fordi den formidler forbrugerbehovet. Men jeg vil gerne tillægge samtidig, at Arte, som jo er en forholdsvis ældre institution, vel har været grundlaget for den voksende teaterinteresse publikumsmæssigt, vi oplever i disse år, og skal tilgodeses også for dette initiativ. At der så i enhver organisations udvikling langs ad vejen vil være mulighed og behov for tilpasninger og nye synspunkter, ja, det medgiver jeg helt fru Kristine Heltberg. Men jeg vil gerne understrege Artes betydning i hele det publikumsarbejde, der har været gjort de seneste år.

Fru Birte Weiss var inde på, at der ikke skal være lukket for noget. Meningen med denne uhyre beskedne ændring er naturligvis ikke at lukke for noget, men at åbne op for noget, og jeg vil gerne sige, at jeg er ikke helt enig i den betragtning, at dette er en redningsaktion. Jeg vil hellere sige, at her skaber vi en varig og en fornuftig ordening for de københavnske teatre, en ordening, som ikke skal være en sovepude, men som skal være en inspiration og give teatrene mulighed for en større kunstnerisk frihed, end de har haft tidligere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget
vedtoges med 126 stemmer mod 23.

§ 1, således ændret, og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om økonomisk bistand til et finansieringsinstitut for dagpressen.

(Lovforslag nr. 175. Fremsat 20/3 75. Første behandling 15/4 75. Betænkning 3/6 75).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslaget
forkastedes med 114 stemmer mod 33.

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om forbrugerklagenævnet og lov om retsafgifter. (Forbrugersager, bødeforelæg på stedet m.v.).

(Lovforslag nr. 96. Fremsat 28/2 75. Første behandling 17/3 75. Betænkning 3/6 75).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Gudme (RV):

Der er her ved anden behandling af dette lovforslag kun ét kontroversielt punkt, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt der skal gennemføres adgang til bødeforelæg på stedet eller ej. Der har vi i udvalget delt os i et flertal og et mindretal, og flertallet har fået tilslutning af justitsministeren, selv om der er en ændring i forhold til det oprindelige forslag. Efter aftale i udvalget skal jeg tage ordet på flertallets vegne og anbefale, at man stemmer for ændringsforslag nr. 4 og imod ændringsforslag nr. 3.

Det praktiske indhold heraf er dette, at vi siger, vi gennemfører nu den adgang, som lovforslaget oprindeligt indeholdt til, at polititjenestemænd kan give bøder på stedet, men vi begrænser den på to punkter: for det første skal begrænsningen være den, at sådanne bødeforelæg på stedet kun kan gives, når det drejer sig om overtrædelser af færdselslovgivningen, for det andet skal begrænsningen bestå deri, at mens vi tidligere, nemlig i fjor, gennemførte en regel om, at bødeforelæg kan gives på beløb af op til 2.000 kr., kan polititjenestemænd på stedet kun komme med et sådant bødeforelæg for overtrædelse af færdselslovens regler, når der er tale om højst 1.000 kr.

Med disse to begrænsninger anser vi det i flertallet for rimeligt at gennemføre en regel om bødeforelæg på stedet, og jeg skal som sagt anbefale, at man stemmer for ændringsforslag nr. 4 og imod ændringsforslag nr. 3, der betyder, at der ikke skal kunne gives bødeforelæg på stedet.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg hører til mindretallet, der stiller ændringsforslag nr. 3 og siger, at vi ikke kan gå med til, at der gives adgang til at give bødeforelæg på stedet. Jeg kan vist ganske kort nøjes med at henvise til, hvad der er skrevet